

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat de (inmiddels vorige) Deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Dordrecht haar klacht van 5 februari 2008 zelf heeft behandeld en niet ter behandeling heeft overgedragen aan de waarnemend Deken of een collega Deken van een ander arrondissement, terwijl deze klacht specifiek betrekking had op een gedraging van de Deken.

Beoordeling

Voorwoord

De klacht van verzoekster van 5 februari 2008 staat niet op zichzelf maar is onderdeel van een al enkele jaren slepend meningsverschil tussen verzoekster en het Dekenaat van de Orde van Advocaten in het arrondissement Dordrecht. Zowel de gemachtigde van verzoekster als de Deken hebben hierover op onderdelen gedetailleerde informatie verstrekt.

De Nationale ombudsman heeft hiervan in volle omvang kennisgenomen. Hierna is slechts die informatie opgenomen die een rol speelt bij de beoordeling van de klacht.

Algemeen

Verzoekster is advocaat van beroep. In de voorbije tien jaar zijn over haar functioneren als zodanig meerdere klachten behandeld door achtereenvolgende Dekens van de Orde van Advocaten. Ook heeft verzoekster in deze periode enkele klachten ingediend tegen andere advocaten en ook tegen de (op dat moment functionerende) Deken.

2. Op 5 februari 2008 diende verzoekster - via haar gemachtigde - een klacht in bij de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement Dordrecht tegen de Deken omdat deze in een voorgaande klachtenprocedure zou hebben verzuimd om te handelen zoals een Deken betaamt. Verzoekster baseerde haar klacht op hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), de artikelen 26, 27, 35 en 46c van de Advocatenwet en overige van toepassing zijnde wettelijke voorschriften en regels.

Deze klacht bevatte de volgende acht concrete onderdelen.

"1. Zonder nader onderzoek in te stellen, nam de Deken de beslissing van het Hof van Discipline, van 30 november 2007 kritiekloos over, hoewel hij uitdrukkelijk was gewezen op onregelmatigheden en onjuistheden.

2. De Deken gaat volledig voorbij aan de inhoud en de strekking van de bemiddelingspoging (...) in september/oktober 2006.

3. De Deken gaat voorbij aan de beslissing van het Hof van Discipline van 16 november 2007, welke aantoonbaar een vervalsing betreft.
4. De Deken gaat ongemotiveerd voorbij aan de door verzoekster gedane verzoeken tot herziening/opschorting van de beslissing.
5. De Deken stelt ten onrechte dat zijn bevoegdheden en eigen verantwoordelijkheid geen ruimte biedt om af te kunnen wijken van de verzoekster opgelegde maatregelen.
6. De Deken heeft niet aangetoond dat hij zich heeft gekweten van zijn taak zoals een goed Deken betaamt. Ten onrechte heeft de Deken geen onderzoek verricht naar het waarheidsgehalte van het voorgestelde feitencomplex.
7. De Deken gaat er volledig aan voorbij dat het Hof van Discipline zich bij de beoordeling van de klacht slechts heeft laten leiden door de wijze van presenteren van argumenten en feiten zijdens verzoekster en niet door de inhoud ervan.
8. De door het Hof van Discipline opgelegde maatregelen en door de Deken klakkeloos overgenomen maatregelen, zijn disproportioneel in relatie tot andere vergelijkbaar opgelegde maatregelen in andere klachtprocedures."

Ter onderbouwing van de klacht gaf de gemachtigde in deze brief onder meer te kennen dat de Deken een eenhoofdig zelfstandig bestuursorgaan is en in zijn functie als Deken kan worden aangesproken ten aanzien van de beoordeling of afwikkeling van aan hem in die functie voorgelegde zaken. De Deken is dan belast met de behandeling van alle klachten, zowel aan het begin van de klachtprocedure als bij de eventuele uitvoering van de uitkomsten daarvan. In dit geval was de Deken volledig op de hoogte van de voorgeschiedenis van verzoekster gedurende de zittingsperiode van de vorige Deken.

Verder liet de gemachtigde weten dat aan de hand van het historisch overzicht (zie bijlage) blijkt dat het hier ging om het niet in acht nemen van de vereiste zorgvuldigheid en het door de Deken niet ingaan op door verzoekster besproken feiten. De gemachtigde stelde zich op het standpunt dat de Deken zich louter beriep op de verkregen opdracht, zonder acht te slaan op het feitencomplex. Deze handelwijze valt nu juist onder de zorgvuldigheidsplicht en zorgplicht, welke de Deken heeft, uit hoofde van zijn bestuurlijke functie, aldus de gemachtigde.

Tenslotte verzocht verzoeksters gemachtigde het bestuur van de Orde van Advocaten in het arrondissement Dordrecht de klacht per afzonderlijk klachtonderdeel en in samenhang met de dertien overgelegde producties in behandeling te nemen, een nader onderzoek in te stellen en uitspraak te doen en tevens te bepalen of de Deken de vereiste zorgvuldigheid, uit hoofde van zijn functie en verantwoordelijkheden in acht heeft genomen en te beoordelen of de handelwijze van de Deken als onbehoorlijk bestuur moet worden aangemerkt en de Deken op te dragen alsnog zijn taak als Deken uit te voeren, een nader

onderzoek te gelasten en de Deken op te dragen de getroffen maatregelen te herzien.

3. Bij brief van 8 februari 2008 bevestigde de Deken de gemachtigde van verzoekster de ontvangst van de klachtbrief van 5 februari 2008. De Deken gaf hierin ook aan dat nu de brief niet alleen aan hem maar ook aan het bestuur van de Raad van Toezicht was gericht, hij de brief aan de orde zou stellen tijdens de eerstvolgende bestuursvergadering.

4. Bij brief van 13 februari 2008 wees de gemachtigde van verzoekster de Deken erop dat ingevolge art. 9:7 lid 1 Awb (zie Achtergrond, onder 1.3.) het hem niet vrijstond de klacht zelf te behandelen.

5. Het onderzoek naar aanleiding van de klacht van 5 februari 2008 is uitgevoerd door mr. E., voormalig advocaat. Nadat onder diens leiding op 27 oktober 2008 een hoorzitting had plaatsgevonden, bracht hij op 29 oktober 2008 schriftelijk advies uit aan de Raad van Toezicht. Hierin adviseerde de klachtbehandelaar gemotiveerd alle acht klachtonderdelen niet gegrond te verklaren. In zijn advies merkte de klachtbehandelaar ook op dat het historisch verloop van de tuchtperikelen tussen verzoekster en de voorgaande Deken had aangetoond dat de verhoudingen tussen verzoekster en het Dekenaat uiterst gevoelig lagen. Onder die omstandigheden gaf de klachtbehandelaar aan het te betreuren dat de Deken er - ter vermijding van welke schijn dan ook - niet toe was overgegaan de bemoeiingen met verzoekster na de beslissing van het Hof van Discipline van 30 november 2007 over te laten aan een ander lid van de Raad van Toezicht. Overigens was hem niet gebleken van enige partijdigheid bij de Deken, aldus de klachtbehandelaar.

6. Bij brief van 25 november 2008 besliste de Deken overeenkomstig het advies van de klachtbehandelaar. De opmerking van de klachtbehandelaar over het aan een ander lid van de Raad van Toezicht overdragen van bemoeiingen met verzoekster, nam de Deken niet over.

7. Bij brief van 4 mei 2009 wendde (de gemachtigde van) verzoekster zich vervolgens tot de Nationale ombudsman.

I. Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat de Deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Dordrecht haar klacht van 5 februari 2008, die specifiek betrekking had op zijn functioneren als Deken, niet ter behandeling heeft overgedragen aan de waarnemend Deken of een collega Deken van een ander arrondissement maar deze zelf heeft behandeld.

2. Ter onderbouwing van deze klacht benadrukte de gemachtigde in zijn brief van 4 mei 2009 aan de Nationale ombudsman dat artikel 9:7, eerste lid Awb voorschrijft dat de behandeling van een klacht niet dient te geschieden door een persoon die betrokken is/was bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft, terwijl het tweede lid van dat

artikel (zie Achtergrond, onder 1.3.) de mogelijkheid schept dat een klacht wel wordt behandeld door een persoon die rechtstreeks betrokken was bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft als de klacht gericht is op een gedraging van het bestuursorgaan zelf, dan wel de voorzitter daarvan. Het tweede lid opent zo, aldus de gemachtigde, de mogelijkheid dat geheel in strijd met alle elementaire grondbeginselen van onafhankelijke rechtspraak, de persoon of het bestuursorgaan tegen wie de klacht gericht is zijn eigen klacht beoordeelt en daarover uitspraak doet, hetgeen strijdig is met de vereisten van zorgvuldigheid en integriteit, aldus de gemachtigde.

Specifiek met betrekking tot de gang van zaken tijdens de klachtbehandeling in 2008, merkte de gemachtigde verder onder meer op dat artikel 9:14 Awb (zie Achtergrond, onder 1.6.) weliswaar de mogelijkheid biedt van delegatie aan een commissie of een persoon, maar dat deze mogelijkheid niet zover gaat dat de Deken de klachtbehandeling in redelijkheid kon delegeren aan een niet meer in functie zijnde, immers gepensioneerde, advocaat.

Verder gaf de gemachtigde aan dat de Deken en verzoekster tijdens de hoorzitting op 27 oktober 2008 niet afzonderlijk waren gehoord en dat van de hoorzitting ook geen proces-verbaal was opgemaakt.

Ook liet de gemachtigde weten dat de toenmalige Deken op 9 november 2006 aan de voorzitter van de Raad van Discipline te Den Haag, te kennen had gegeven dat tussen het kantoor van Deken S. en dat van verzoekster een zakelijk conflict bestond en dat als gevolg hiervan mr. S. destijds zich dan ook niet vrij had geoordeeld om de klachtbehandeling op zich te nemen. De gemachtigde stelde zich op het standpunt dat de positie van mr. S. als Deken hierin geen verandering had gebracht en dat deze Deken zichzelf aldus onbevoegd had verklaard inzake alle klachtzaken tegen verzoekster. De beslissing van 25 november 2008 lijdt derhalve aan nietigheid en diende voor vernietiging te worden voorgedragen, aldus de gemachtigde.

Resumerend trok verzoeksters gemachtigde de volgende acht conclusies:

- "1. de Deken heeft bij de klachtbehandeling de elementaire rechtsbeginselen van onpartijdigheid en onafhankelijkheid geschonden;
2. ten onrechte heeft de Deken zijn eigen klacht beoordeeld en daarover uitspraak gedaan;
3. ten onrechte heeft de Deken de behandeling en de beoordeling van de klacht niet overgedragen aan de waarnemend Deken;
4. ten onrechte heeft mr. E., als gepensioneerde advocaat, de opdracht tot advisering aanvaard en daarover verslag uitgebracht;

5. ten onrechte is bij de mondelinge behandeling geen proces-verbaal opgemaakt door een griffier;
6. binnen het tuchtrecht voor Advocaten bestaan geen objectieve toetsingscriteria;
7. in het tuchtrecht is van het toepassen van het legaliteitsbeginsel niet gebleken, noch van het bestaan ervan;
8. van openbaarheid van de uitspraak is eveneens geen sprake geweest."

Ten slotte verzocht verzoekster de Nationale ombudsman om met inachtneming van de wettelijke voorschriften de beslissing van de Deken te vernietigen en opnieuw uitspraak te doen, waarbij met name zou moeten worden beoordeeld of de Deken heeft voldaan aan de grondbeginselen van rechtszekerheid, integriteit en onafhankelijkheid en zorgvuldigheid en de elementaire grondbeginselen van onafhankelijke en eerlijke rechtspraak conform de artikelen 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM), 14 van het Internationaal verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten (BUPO-verdrag) en 8 van de Universele verklaring voor de rechten van de mens (UVRM) in acht heeft genomen.

3. In reactie op de klacht van verzoekster liet de Deken bij brief van 17 juli 2009 onder meer weten dat de klacht van 5 februari 2008 op 21 februari 2008 was besproken tijdens een vergadering van de Raad van Toezicht in het arrondissement Dordrecht. Daarna was zowel verzoekster als haar gemachtigde schriftelijk meegedeeld dat de klacht volgens de regels van de Awb zou worden onderzocht en dat daarbij een hoorzitting geïndiceerd was. Bij fax van 12 maart 2008 had de secretaris van de Raad van Toezicht, verzoekster en haar gemachtigde onder verwijzing naar artikel 9:10 Awb (zie Achtergrond, onder 1.4.) uitgenodigd voor een hoorzitting op woensdag 26 maart 2008. Ook was daarbij medegedeeld dat de termijn van afdoening als bepaald in artikel 9:11 lid 1 Awb niet zou worden gehaald en dat de afhandeling onder verwijzing naar artikel 9:11 lid 2 Awb (zie Achtergrond, onder 1.5.) met vier weken zou worden verdaagd, aldus de Deken.

Na ontvangst van de uitnodiging voor de hoorzitting, geagendeerd op 18 juni 2008, liet verzoeksters gemachtigde de secretaris weten dat geen van de in de uitnodigingsbrief voorgestelde leden van de Raad van Toezicht onpartijdig was omdat verzoekster eerder al hen allen civielrechtelijk aansprakelijk had gesteld voor door haar geleden schade en dat al deze leden dan ook zouden worden gewraakt.

De Raad van Toezicht heeft daarop besloten de hoorzitting vooralsnog niet te laten doorgaan.

De Deken merkte hier letterlijk het volgende op:

"Weliswaar is onder verwijzing naar aantekening 3 bij artikel 9:7 Awb klachtbehandeling door (een) bij de klacht betrokken perso(o)n(en) onvermijdelijk indien de klacht is gericht

tegen het bestuursorgaan zelf of tegen de voorzitter van een bestuursorgaan, in casu de Raad van Toezicht, doch in dezelfde aantekening is vermeld dat indien toch een zekere distantie tussen klachtbehandelaar en aangeklaagde wordt gewenst, de mogelijkheid bestaat dat het bestuursorgaan op basis van artikel 9:14 Awb tot inschakeling van een klachtadviesinstantie wordt besloten. Aantekening 1 bij artikel 9:13 Awb vermeldt verder dat de in afdeling 9.1.3 geregelde procedure moet worden gevolgd in de afzonderlijke gevallen waarin het bestuursorgaan dat doelmatig acht. Bij dit alles gold wel, dat het bestuursorgaan zelf uiteindelijk het definitief oordeel dient uit te spreken. Hierbij is met name ook artikel 9:7 lid 2 Awb in ogenschouw genomen. Volgens dit artikel is de klachtenbehandeling door een bij de klacht betrokken persoon onvermijdelijk wanneer de klacht is gericht tegen het bestuursorgaan zelf of tegen de voorzitter.

Hoewel in de vergadering van de Raad van Toezicht d.d. 21 juni 2008 aan de orde is geweest dat het in casu gaat om een behandeling van een klacht ex artikel 9:7 lid 2 Awb en in feite van een wraking geen sprake zou kunnen zijn, heeft de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement Dordrecht gemeend tegemoet te moeten komen aan het bezwaar zijdens M. als weergegeven in de fax d.d. 11 juni 2008 van Van Putten."

De Raad had dan ook besloten dat een derde zou worden aangezocht om advies over de klacht uit te brengen. Hiertoe werd aanvankelijk de voormalig Deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Breda gevraagd de klacht verder te behandelen. Vanwege drukke bezigheden kon deze het verzoek niet inwilligen. Op zijn aanraden, nam de Raad daarop contact op met de voormalig Deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Breda, mr. E. Onder zijn leiding vond op 27 oktober 2008 alsnog een hoorzitting plaats. Kort daarna bracht hij schriftelijk advies uit aan de Raad van Toezicht. Bij brief van 25 november 2008 besliste de Deken overeenkomstig dit advies.

Specifiek met betrekking tot verzoeksters brief van 4 mei 2009 liet de Deken verder onder meer weten dat voor zover verzoekster erover klaagt dat de gang van zaken in deze kwestie het rechtszekerheidsbeginsel heeft geschonden door een manco in of gebrek aan behoorlijke wetgeving, de klachtprocedure van de Nationale ombudsman geen ruimte biedt voor beoordeling van een wet in formele zin.

Verder achtte de Deken het opmerkelijk dat verzoekster niet al tussen 21 juni en 27 oktober 2008 bezwaar had gemaakt tegen de benoeming van mr. E., of zijn expertise in twijfel heeft getrokken, maar daarmee heeft gewacht tot na te hebben kennisgenomen van diens advies aan de Raad van Toezicht. Ook liet de Deken weten dat de Algemene wet bestuursrecht geen basis biedt voor het standpunt van verzoekster dat hij zich in alle klachtzaken van verzoekster onbevoegd had moeten verklaren.

4. In reactie op hetgeen door de Deken was aangevoerd, merkte de gemachtigde van verzoekster in zijn brief van 27 augustus 2009 op dat de reactie van de Deken meerdere

aperte onjuistheden bevat. In dit verband wees de gemachtigde met name op de verwijzing naar aantekening 3 bij artikel 9:7 Awb, artikel 9:14 Awb en aantekening 1 bij artikel 9:13 Awb en aantekening 4 bij afdeling 9.1.3., waarin vermeld staat dat het definitieve oordeel over de klacht voorbehouden blijft aan het bestuursorgaan zelf. En dat de klachtadviesprocedure dus een interne procedure is en niet moet worden verward met het externe klachtrecht uit titel 9.2, met betrekking tot de zorgplicht behoorlijke klachtbehandeling. De gemachtigde voegde hieraan toe dat het op zichzelf al een bizarre situatie is dat een Deken kennelijk beschouwd dient te worden als een eenpersoonsbestuursorgaan, waarbij een en dezelfde persoon tegelijkertijd lid en voorzitter is van dat bestuursorgaan. Artikel 9:7, tweede lid Awb kan dan ook geen doel treffen, aldus de gemachtigde, omdat dit artikel niet voorziet in een bestuursorgaan dat uit één persoon bestaat, ondanks dat artikel 1:1 Awb (zie Achtergrond, onder 1.1.) dit toelaat. De gemachtigde voegde hieraan toe dat artikel 9:7, tweede lid Awb in dit geval niet in overeenstemming is te brengen met het gebod van onpartijdigheid van artikel 2:4 Awb (zie Achtergrond, onder 1.2.), als het eenpersoonsbestuursorgaan zelf onderwerp van de klacht is, zijn eigen klacht behandelt en daarover ook nog uitspraak doet en ondertekent. De gemachtigde trok hierbij de parallel naar een bekende verdachte in een strafprocedure. Ook deze zal niet zichzelf een sanctie kunnen oplegen, zijn eigen veroordeling kunnen uitspreken, en ondertekenen. Dat deze situatie zich in deze situatie wel kon voordoen, tast volgens de gemachtigde de nationale en internationale grondslagen aan van onpartijdige rechtspraak. De gemachtigde verwees in dit verband

nogmaals naar artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (EVRM) en artikel 14 van het Internationaal verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten (BUPO-verdrag).

Over de werkwijze van klachtbehandelaar mr. E. merkte de gemachtigde nog op dat deze de betrokkenen tijdens de hoorzitting ten onrechte in elkaars aanwezigheid had gehoord en ook had verzuimd om een griffier aanwezig te laten zijn. Hieruit volgt volgens de gemachtigde dat het door de klachtbehandelaar uitgebrachte advies onvoldoende zorgvuldig was voorbereid.

5. In zijn schriftelijke reactie van 7 oktober 2009 liet de Deken onder meer weten dat de gemachtigde met zijn vergelijkingen met strafrechtprocedures er geheel aan voorbijgaat dat het hier gaat om een bestuursrechtelijke kwestie.

Ook liet de Deken weten dat geen gebreken kleven aan de door de klachtbehandelaar gevolgde werkwijze tijdens de hoorzitting en dat dan ook niet valt in te zien waarom deze werkwijze tot de conclusie zou moeten leiden dat het advies niet op zorgvuldige wijze tot stand was gekomen.

6. Bij brief van 19 november 2009 liet de gemachtigde van verzoekster weten dat al hetgeen binnen het kader van het onderzoek door de Nationale ombudsman door de

Deken werd aangevoerd niet afdoet aan de gegrondheid van de klacht van verzoekster en dat zij daarom haar klacht onverkort handhaafde.

II. Beoordeling

7. Het vereiste van onpartijdigheid houdt in dat een bestuursorgaan bij het nemen van een beslissing of bij het geven van een oordeel zich niet laat leiden door persoonlijke belangen, voorkeur of genegenheid.

8. Hoofdstuk 9 van de Awb bevat regels voor de klachtbehandeling door bestuursorganen. Op grond van artikel 9:7, eerste lid van de Awb dient een bestuursorgaan ervoor zorg te dragen dat de behandeling van een klacht geschiedt door een persoon die niet betrokken is geweest bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft.

Het tweede lid van dit artikel bepaalt echter dat het eerste lid niet van toepassing is als de klacht betrekking heeft op een gedraging van (de voorzitter of een lid van) het bestuursorgaan zelf.

Die situatie doet zich hier voor. In dit geval gaat het om een (bestuursrechtelijke) klacht van verzoekster over de wijze waarop de Deken haar klacht van 5 februari 2008 heeft behandeld en daarop heeft beslist.

9. De Deken en de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement Dordrecht waren op grond van de Awb bevoegd om als bestuursorgaan de klacht van verzoekster zelf in behandeling te nemen.

Verzoekster kan niet worden gevolgd in haar standpunt dat de behandeling van de klacht had moeten worden overgedragen aan de Deken van een ander arrondissement. De regeling in artikel 9:7 van de Awb moet onderscheiden worden van de bepaling over het overdragen van klachten in de Advocatenwet. Artikel 46c van de Advocatenwet (zie Achtergrond, onder 2.3.), waarin wordt bepaald dat een klacht over de Deken door tussenkomst van de Raad van Discipline dient te worden overgedragen aan een andere Deken, heeft immers slechts betrekking op klachten tegen de Deken die voortvloeien uit diens optreden als advocaat. Die situatie doet zich hier niet voor.

10. Aanvankelijk was de behandeling van de klacht in handen gegeven van drie leden van de Raad van Toezicht. Nadat de gemachtigde van verzoekster voorafgaand aan een geplande hoorzitting had laten weten deze drie leden te zullen wraken, heeft de Raad van Toezicht in juni 2008 besloten om verzoeksters klacht over de Deken, ter behandeling uit te besteden aan gepensioneerd advocaat en voormalig - Deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Breda, mr. E.

11. De Nationale ombudsman oordeelt dan ook dat de Deken en de Raad van Toezicht bevoegd waren de klacht over het functioneren van de Deken als bestuursorgaan (en niet

als advocaat) te behandelen. Bovendien hebben zij door de zaak feitelijk te laten behandelen door een onafhankelijke derde en door het opvolgen van diens advies de schijn van partijdigheid vermeden. Daarom kan niet worden geoordeeld dat de Deken en de Raad van Toezicht in strijd hebben gehandeld met het vereiste van onpartijdigheid.

De gedraging is dan ook behoorlijk.

12. Over een aantal andere door (de gemachtigde van) verzoekster aan de orde gestelde aspecten merkt de Nationale ombudsman het volgende op.

Voor zover verzoekster het standpunt inneemt dat de behandeling van haar klacht niet mocht worden overgelaten aan een niet meer dagelijks in de advocatuur werkzaam, immers gepensioneerd persoon, merkt de Nationale ombudsman op dat niet valt in te zien waarom hiertegen bezwaar zou bestaan. Aangenomen mag worden dat een oud-Deken uit een ander arrondissement over voldoende expertise en onafhankelijkheid beschikt om een klacht te kunnen behandelen.

Ook liet verzoekster weten dat de klachtbehandelaar tijdens de behandeling van haar klacht meerdere ernstige steken had laten vallen. Verzoekster verwijt de klachtbehandelaar met name dat hij haar en de Deken tijdens de hoorzitting niet afzonderlijk heeft gehoord en ook dat de klachtbehandelaar geen proces-verbaal van de hoorzitting heeft opgemaakt.

De klachtbehandelaar heeft in de klachtprocedure de vrijheid om klager en beklagde al dan niet in elkaars aanwezigheid te horen. Kennelijk heeft de klachtbehandelaar in dit specifieke geval ervoor gekozen klaagster en beklagde gezamenlijk te horen. Verzoekster heeft haar kritiek op deze keuze niet met argumenten onderbouwd. Ook anderszins is de Nationale ombudsman niet gebleken dat deze beslissing van de klachtbehandelaar de toets der kritiek niet zou kunnen doorstaan.

Ook voor wat betreft verzoeksters standpunt dat de klachtbehandelaar geen proces-verbaal heeft opgemaakt van de hoorzitting, kan de Nationale ombudsman haar niet volgen. De wetgever heeft in artikel 9:10, derde lid van de Awb voorgeschreven dat van een hoorzitting verslag dient te worden opgemaakt. De wetgever heeft in dat verband echter niet het begrip "proces-verbaal" gebruikt.

Uit het dossier blijkt dat de klachtbehandelaar heel kort na de hoorzitting gedetailleerd in een verslag heeft vastgelegd wat over en weer werd opgemerkt tijdens de hoorzitting. De klachtbehandelaar heeft daarmee correct uitvoering gegeven aan genoemd wetsartikel.

13. Over het standpunt van verzoekster dat de handelwijze van de Deken een schending oplevert van fundamentele mensenrechten, waarbij zij verwijst naar enkele specifieke bepalingen in het EVRM, het BUPO en het UVRM merkt de Nationale ombudsman op dat hij noch in de stellingen van verzoekster, noch in de stukken enige aanwijzing heeft

gevonden dat er sprake is geweest van het onvoldoende respecteren van mensenrechten.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Dordrecht is niet gegrond.

Onderzoek

Op 4 mei 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw M. te T., ingediend door prof. dr. ir. A.F.P. van Putten te Eindhoven, met een klacht over een gedraging van de Deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Dordrecht.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten in het arrondissement Dordrecht, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Raad van Toezicht verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen de Raad van Toezicht en (de gemachtigde van) verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Verzoekster deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van van de voormalig Deken gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Verzoekschrift van 4 mei 2009, met bijlagen.

Reactie van de Deken van 17 juli 2009, met bijlagen.

Reactie van de gemachtigde van verzoekster van 27 augustus 2009.

Nadere reactie van de Deken van 7 oktober 2009.

Nadere reactie van de gemachtigde van verzoekster van 19 november 2009.

Een brief van 29 april 2010 van de Deken met het antwoord op een specifieke nadere vraag van de Nationale ombudsman.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Artikel 1:1, eerste lid

"Onder bestuursorgaan wordt verstaan:

a. een orgaan van een rechtspersoon die krachtens publiekrecht is ingesteld; of b. een ander persoon of college, met enig openbaar gezag bekleed."

1.2. Artikel 2:4

"1. Het bestuursorgaan vervult zijn taak zonder vooringenomenheid.

2. Het bestuursorgaan waakt ertegen dat tot het bestuursorgaan behorende of daarvoor werkzame personen die een persoonlijk belang bij een besluit hebben, de besluitvorming beïnvloeden."

1.3. Artikel 9:7

"1. De behandeling van de klacht geschiedt door een persoon die niet bij de gedraging waarop de klacht betrekking heeft, betrokken is geweest.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de klacht betrekking heeft op een gedraging van het bestuursorgaan zelf dan wel de voorzitter of een lid ervan."

1.4. Artikel 9:10

"1. Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.

2. Van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.

3. Van het horen wordt een verslag gemaakt."

1.5. Artikel 9:11

"1. Het bestuursorgaan handelt de klacht af binnen zes weken of - indien afdeling 9.1.3 van toepassing is - binnen tien weken na ontvangst van het klaagschrift.

2. Het bestuursorgaan kan de afhandeling voor ten hoogste vier weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de klager en aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft.

3. Verder uitstel is mogelijk voor zover de klager daarmee schriftelijk instemt."

1.6. Artikel 9:14

"1. Bij wettelijk voorschrift of bij besluit van het bestuursorgaan wordt een persoon of commissie belast met de behandeling van en de advisering over klachten.

2. Het bestuursorgaan kan de persoon of commissie slechts in het algemeen instructies geven."

2. Artikel 46c van de Advocatenwet

"1. Klachten tegen advocaten worden schriftelijk ingediend bij de deken van de orde waartoe zij behoren. Indien de klager daarom verzoekt, is de deken hem behulpzaam bij het op schrift stellen van de klacht. Indien een ingediende klacht verduidelijking behoeft, is de deken de klager daarbij op diens verzoek behulpzaam.

2. De deken stelt een onderzoek in naar elke bij hem ingediende klacht.

3. De deken is bevoegd een bij hem ingediende klacht te verwijzen naar een lid van de raad van toezicht, ten einde haar te onderzoeken en af te handelen op de wijze als in dit artikel en de artikelen 46d en 46e omschreven.

4. Klachten tegen een deken van een orde worden ingediend bij, of terstond doorgezonden aan de voorzitter van de raad van discipline. Deze verwijst de zaak naar een deken van een andere orde in zijn ressort, ten einde haar te onderzoeken en af te handelen op een wijze als in dit artikel en de artikelen 46d en 46e omschreven.

5. De raad van toezicht draagt zorg voor voldoende bekendmaking in het arrondissement van de plaats en de tijd waarop de deken, of, bij zijn ontstentenis of verhindering, zijn plaatsvervanger, zitting houdt."